

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1041 21 tháng 6 năm 2015

Thơ ngỏ

Hồn Nhiên

*Hồn nhiên phân giải đường tu tiến
Thực hiện tâm tu chẳng có phiền
Duyên nợ trần tình nay chẳng có
Tự nhiên thông cảm tự chơn hiền*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 3/10/2005 đến 9/10/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) *Phiền chuyện gì?*
- 2) *Qui y Phật Pháp bằng cách nào?*
- 3) *Xuyên đời đạo bằng cách nào?*
- 4) *Hòa đồng bằng cách nào?*
- 5) *Vui bằng cách nào?*
- 6) *Cơ tạng do đâu mà có?*
- 7) *Sự quân bình là gì?*

<p>1) Atlantic city, 03-10-2005 10:00 AM Hỏi: <i>Phiền chuyện gì?</i></p> <p>Đáp: Thưa phiền tập quán xấu</p> <p>Kệ: <i>Khó sửa khó tu tăng lụy phiền Đa dạng chuyển động lòng không an Tự tu tự bàn nên dứt khoát Cảm thông đời đạo trí mới an</i></p>	<p>2) Atlantic city, 04-10-2005 10: 10 AM Hỏi: <i>Qui y Phật Pháp bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa qui y Phật Pháp như Phật hành</p> <p>Kệ: <i>Qui y như Phật hành cảm thông Từ bi rộng mở xuyên đời đạo Thực hành chánh pháp thân tâm ổn Thành tâm xây dựng người mới tu</i></p>
<p>3) Atlantic city, 05-10-2005 10: 20 AM Hỏi: <i>Xuyên đời đạo bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa xuyên đời đạo bằng cách hòa đồng</p> <p>Kệ: <i>Xuyên đời đạo bằng sự hòa đồng Quý tướng Trời cao hành khai triển Thức giác tâm tu xây dựng tiến Thực hành chánh pháp chẳng nuôi phiền</i></p>	<p>4) Atlantic city, 06-10-2005 Hỏi: <i>Hòa đồng bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa hòa đồng bằng cách thông cảm đối phương</p> <p>Kệ: <i>Hòa đồng thức giác qui hợp nhưt Cảm thông đời đạo tự tham tòng Giải tỏa phiền ưu tự giác tâm Thực hành chánh pháp qui nguồn cội</i></p>
<p>5) Atlantic city, 07-10-2005 2: 00 AM Hỏi: <i>Vui bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa cơ tạng quân bình là vui</p> <p>Kệ: <i>Quân bình tâm thức an vui tiến Tiến hóa thâm sâu tự hiểu mình Cảm thông Trời Đất sống an vui Đời đạo song hành không gián đoạn</i></p>	<p>6) Atlantic city, 08-10-2005 7: 10 AM Hỏi: <i>Cơ tạng do đâu mà có?</i></p> <p>Đáp: Thưa cơ tạng do nguyên khí của Trời Đất hình thành</p> <p>Kệ: <i>Nguyên khí Trời Đất phối hợp thành Khai triển vô cùng tự giác tu Thực hành chánh pháp không thay đổi Quán thông đời đạo tiến từ hồi</i></p>
<p>7) Atlantic city, 09-10-2005 5: 06AM Hỏi: <i>Sự quân bình là gì?</i></p> <p>Đáp: Thưa sự quân bình là điều hòa cơ tạng</p> <p>Kệ: <i>Quân bình cơ tạng điều hòa tốt Chuyển hóa thâm sâu tự thức hồn Giải tỏa phiền ưu không còn tiếc Thực hành chánh pháp chuyển các miền</i></p>	

Mười Năm Thành Lập Thiền Viện Hai Không

*Kỷ niệm 10 năm đã đến rồi
Không tiền không bạc vẫn tạo ngôi
Tâm linh phát triển về nguồn cội
Xây dựng cơ đồ chẳng có thôi*

*10 năm tiến hóa cảnh sang tôi
Âm thầm tô điểm tự hồi thức tâm
Từ già đến trẻ tự tầm
Đường tu chánh giác uyên thâm đạo đời
Tâm tu phát triển lý lời
Cùng chung xây dựng lập đời an khương
Đến nay cũng đã tự tường
Đến Không về có con đường tự tu
Tự mình thực hiện trùng tu
Tình thương huynh đệ ngao du học hòa
Thức Hôn nguyên lý tình Cha
Công phu thực hiện chan hòa tình thương
Núi rừng thực hiện gieo gương
Cùng chung tiến hóa cùng đường tự tu
Cảm thông nguyên lý mê mù
Cảnh Trời tươi đẹp dự trừ độ tha
Tình thương già trẻ chan hòa
Thực hành chơn pháp lập đà tiến thân
Mỗi người đóng góp một phần
Dù cho khó khổ vẫn cần tự tu
Chẳng còn loạn động mê mù
Về nơi thanh tịnh vẫn tu vẫn hòa
Thực hành mới rõ tình Cha
Độ tha không bỏ chan hòa tình thương.*

*Thầy Tám
08-10-1995*

CHÂN KINH 39

*Lụy phiền vì bởi duyên chưa ngộ
Khổ trí cực tâm phải tiến vô
Đạo hạnh mù mờ không tỏ rõ
Trì tâm thanh tịnh niệm Nam Mô*

“*Lụy phiền vì bởi duyên chưa ngộ*”:

Luôn luôn bực nhọc, khổ cực, thương tiếc, là duyên chưa ngộ.

“*Khổ trí cực tâm phải tiến vô*”:

Lúc đó không phát triển được bực bội mới tiến vô, đi tìm một lối thoát cho chính mình.

“*Đạo hạnh mù mờ không tỏ rõ*”:

Cũng nói đạo, mà đạo mù mờ không có rõ rệt. Lúc đó chúng ta phải biết sử dụng phần thanh tịnh của mình.

“*Trì tâm thanh tịnh niệm Nam Mô*”:

Co lười rãng kẻ rãng, ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật để khai thông tuệ giác của chính mình, nhiên hậu mới được yên ổn. Như băng không, thì chỉ có bán tén, bán nghi, không biết Trời Phật là ai.

Nếu có ông Trời, ông Trời sao cho tôi khổ như thế này, cho tôi bơ vơ như thế này. Trách ông Trời nhưng mà không biết trách mình, không biết làm sao trách sửa dẫn tiến tâm linh của chính mình, là bị kẹt đó thôi. Trách ông Trời đủ chuyện. Rồi diệu thanh ban pháp của Đấng Toàn Năng khắp quả địa cầu lúc nào cũng nâng niu trong xây dựng, đặt ra định luật hóa hóa sanh sanh để nuôi dưỡng quần sanh từ hạt lúa cho cọng rau cũng đều là nằm trong định luật hóa hóa sanh sanh. Sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh trên mặt đất này.

Thì chúng ta cũng vạn vật đồng nhứt thể, cũng bao nhiêu công chuyện đó, phải hiểu cái nguyên lý đó thì sống nó an vui được. Còn không hiểu nguyên lý, là nói: “*Tôi có pháp, tôi hành pháp, pháp tôi cao hơn thiên hạ*”. Cái đó là vun bồi tự ái, tự đắc, cống cao ngạo mạn khổ thêm. Ta là hạng nhứt trần gian chẳng ai bằng ta, cái đó là sai vô cùng!

Đấng Toàn Năng chưa dám xưng. Để con người tự thức qua cơn đau khổ mới nhìn nhận đó là Đấng Toàn Năng. Diệu pháp của Ngài đang luân lưu trên mặt đất để dẫn tiến chúng sanh. Cái đó là có thể nói xưng là thứ nhứt, nhưng mà đâu bao giờ có sự hiện diện của Ngài xưng đâu! Người thế gian vá vúi được chút đỉnh tưởng là ta hay, xưng ta là số một, cái đó là trật rồi. Mỗi tâm linh đều là số một sáng suốt, xây dựng đi lên, mới có hòa bình. Đi lên mới hội tụ, đi lên mới có sự hòa bình thật sự. Thấy biên yêu của Thượng Đế mới vui hòa với các giới, cùng hành cùng tiến.

Dũng mãnh trong tận độ, mới thật là người tu vượt khỏi tầng ô trược, vượt khỏi sự xung khắc của ngũ hành. Thanh tịnh cảm hóa tất cả mọi sự kích động và phản động trong nội tâm, tâm thức lúc nào cũng quân bình trong xây dựng và sáng suốt. Quy nguyên giềng mối của Trời Đất thì mới hiểu sự thanh cao của Bên Trên. Cảm thông được sự thanh cao của Bên Trên, mới thấy sự nhỏ bé eo hẹp của trần gian.

Cho nên con người không khai triển được tâm linh là con người ích kỷ. Muốn làm giàu cho chính mình, muốn cái gì cũng phục vụ cho mình, không bao giờ dần thân phục vụ người khác, đó là bản tánh ích kỷ, tự ái, eo hẹp tức là giam hãm phần hồn. Càng ngày càng khổ thêm, càng ngày càng rắc rối thêm, giải quyết không nổi. Chạy con đường tiền, tìm cho đủ tiền, có bạc tỉ đi nữa ngủ cũng không yên vì chưa quán thông được chính mình, chưa khai triển tâm linh, chỉ ôm khổ mà tưởng giàu là mạnh. Của thiên trả địa mà đâu có ai giàu đâu? Làm cho có tiền bao nhiêu đi nữa, có bánh nhứt mua căn nhà cũng là trả lại mặt đất mà thôi! Có bánh nhứt cũng mua chiếc xe hơi, cưới con vợ rồi rồi cuộc con vợ cũng chết, tiền tình duyên nghiệp cũng chôn vùi xuống đất hết trội, rồi phần hồn đi đâu? Nếu chúng ta bây giờ không chịu lo phần hồn thì tương lai phần hồn sẽ đi đâu? Sự sáng suốt của con người có thể thấy được, bây giờ tôi không có lo tu tâm sửa tánh, không xây dựng tâm linh tôi, tôi đâu có vị trí.

Đi về Trời là chỉ có phần thanh nhẹ, điển quang thanh nhẹ, tâm linh sáng suốt mới đi về Trời được. Mà để chờ chết, tụng kinh, nó nói chuyện Cực Lạc Thế Giới, nói chuyện đi về Trời không. Mà đâu bao giờ đi về Trời đâu mà dẫn về Trời, đâu có biết đường đi. Cho nên chúng ta đêm đêm phải hành khổ để hiểu mình và hiểu nguyên lý của Trời Đất, thì chúng ta mới có đất đứng chân ở tương lai.

Thấy tu không có làm gì, niệm Nam Mô A Di Đà Phật mà thôi, đó là một chìa khóa duy nhất. Biết cách niệm đúng, niệm co lười rãng kẻ rãng là cái chân động nó sẽ mở lục thông, chớ không phải chuyện giỡn. Thì mở lục thông rồi có gì buồn phiền đâu. Biết rõ mình sống tạm an vui, dần thân tận độ rồi sẽ ra đi, chớ mình có làm gì hơn thiên hạ đâu. Đi giai đoạn, tới giai đoạn đó, là đã phá mê phá chấp rồi. Còn người đời họ không chịu đi tới giai đoạn đó, họ dần thân trong tiền tình duyên nghiệp. Gia đình gặp nhau thì lý luận chuyện vợ con, tiền bạc, công ăn việc làm. Có bao nhiêu đó mà suốt ngày hai mươi bốn tiếng đồng hồ, nó trôi buộc không khác gì còng số tám, không chạy ra khỏi được, lòng vòng trong cái đó không tiến hóa nổi.

Còn muốn tiến hóa thì chúng ta phải dứt khoát, sử dụng những cái gì trong nội tâm, nội thức của chúng ta có. Chỉ lấy cái nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật mới khai thác nó ra. Nam là lửa. Mô là khí trong không mà có không khí. A là nước. Khí điển tương giao phát triển vô cùng. Di giữ bền ba báu linh Tinh, Khí, Thần. Cơ tạng con người đang sống đây là nhờ Tinh, Khí, Thần. Không có chất tinh, tinh hóa khí, khí hóa thân, thân hoàn hư. Nếu mà không có tinh thì làm sao có cuộc sống yên vui như bây giờ.

Cho nên Vô Vi có cái pháp Soi Hồn trụ khí tinh, trụ cái tinh khí đó. Tinh hóa khí, khí hóa thần, hội nhập trong tinh ba của càn khôn vũ trụ mới thấy phần hồn. Phần hồn là chủ thể xác. Hồn là đạo, xác là đời, khi mà hồn sáng suốt thì xác được nhờ đỡ biết là bao nhiêu. Không ôm sự đòi hỏi, chỉ xây dựng trong chu trình tiến hóa mà thôi, mới thật sự giải khổ cho chính mình. Muốn giải khổ cho chính mình phải biết đường đi, không biết đường đi là chỉ khổ, khổ, khổ thêm càng khổ, khổ hoài thôi! Cho nên nhiều dân tộc ở thế gian này không có biết tu, cứ ham sống sợ chết, sát hại biết bao nhiêu thú vật, xương như núi, nhưng mà không cứu được mình. Biết cái xác này ăn được ẩm no nhưng mà không biết tu, không phát triển, không đồng dần tiến tâm linh trong cơ tạng của chúng ta, thì chúng ta vẫn còn khổ, tăm tối, bít bùng. Không khác gì con người đang bị giam trong thùng sắt, không có phát triển được, có khi vui khi buồn bất thường, khi nóng khi lạnh bất thường.

Tu là phải thức giác, tu là phải nhịn nhục tối đa để hiểu nguyên lý của Trời Đất. Cho nên ở thế gian mà chúng ta học, sửa được tánh tình như một vị Phật, nhịn nhục tối đa, ai mà ghét chúng ta? Nhịn nhục và bằng lòng xây dựng thì chẳng có ai ghét chúng ta cả. Càng nhịn nhục càng xây dựng tốt hơn. Thiếu tinh thần nhịn nhục là tự gạt mình mà thôi, làm sao hơn được ai đâu ở thế gian này? Ông võ sĩ đánh một cái chết mười người, nhưng mà rồi cuộc rồi ông cũng chết. Cái ông mà ché ra súng đạn, bắn tới lưng xuyên cơ tạng khối óc con người mà rồi cuộc ông cũng chết. Không hiểu tại sao không giữ được mình và không xây dựng được cho chính mình thì rất tủi thân!

Trời cho chúng ta đầy đủ, có mắt mũi tai miệng, có radar đủ thứ trong này, máy tính toán tự động! Cái gì cũng tự động, toàn thân, khối óc và thể xác đều là tự động. Nhưng mà không biết sử dụng, không biết sử dụng là chỉ có hoang phí và tự hại mà thôi! Cuối cùng phải buông xuôi ra đi, thì phải thọ tội. Thượng Đế cho chúng ta đầy đủ, mà tại sao chúng ta không chịu sử dụng, đâu có hẹp hòi đâu. Bây giờ nguyên khí của càn khôn vũ trụ đang hỗ trợ cho nhơn sinh tiến hóa, mặt trời, mặt trăng phục vụ đường lối để cho mọi người thấy mà đi. Nhưng mà thiếu thanh tịnh, đâu nhận được cái nguyên lý đó mà sửa tiến, phải cần sự thanh tịnh mới nhận được nguyên lý đó mới sửa tiến.

Từ thanh tịnh phát triển tới thanh tịnh vô cùng, là ánh sáng diệu thanh Bên Trên đi lên chúng ta không lúc nào bỏ. Trời Phật luôn luôn nằm trong cái nguyên lý tận độ, mà chúng sanh không có phát triển đi lên làm sao Ngài độ. Cho nên thế gian hiểu một góc, rồi đâm ra nắn hình, nắn tượng, tưởng đâu Ngài ở đó là Ngài độ cho chúng ta, không phải đâu. Ngài đã thoát cái cảnh đó, rồi đi lên trên mới tròn trịa tốt đẹp như vậy, mà chúng ta không thoát được cái cảnh trần gian đi lên trên, thì làm sao Ngài mới độ cho chúng ta được!

Hộ độ chỗ nào? Khi chúng ta đến đó chẳng thấy ai, nhưng mà đầu óc chúng ta sáng suốt và hiểu nơi này là nơi nào. Trong tâm phân định thanh trực rõ ràng, vui hành trong tiến hóa rõ rệt. Cho nên người thiên không phải người ngu, người trước kia tra lý lịch nó cũng buôn bán làm ăn, cũng ông này ông nọ dữ lắm, chớ nó không phải tâm thường.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho anh BÀN PHƯỚC LIÊM (là anh bđ Trần Văn Quang).
Mất ngày 16.6.2015 (nhằm ngày 1.5 năm Ất Mùi). Thọ 74 tuổi tại Vị Thanh - Chương Thiện - Hậu Giang
được siêu thăng tịnh độ.

Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Trần Văn Quang (Sóc Trăng) kính báo

2) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu an cho bđ NGÔ THỊ LANG. 85 tuổi tại Melbourne - Úc Châu bị té ngã
mau bình phục để công phu tốt hơn.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Con Lý Thị Kim (Sóc Trăng) kính báo